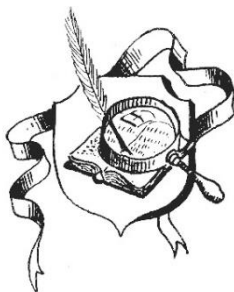

Een herdenkingsplek om even bij stil te staan....

8 oktober 2021

De herdenkingsplek ligt op de kruising van de zandwegen Sniedersveldweg en Knollerveldweg in Deurningen. De locatie is te bereiken via de Oude Postweg vanaf de Hengelsestraat (N342) richting Oldenzaal. U volgt de Oude Postweg tot voorbij boerderij Reuver. Hierna gaat u rechtsaf de zandweg Sniedersveldweg in tot de eerste kruising.

***Vereniging Heemkunde
Oalde gemeente Weersel***

Uitgegeven door de Vereniging Heemkunde Oalde Gemeente Weersel ter gelegenheid van de onthulling van de herdenkingsplek op 8 oktober 2021.

Op het Weerselose gedeelte van het vliegveld werden in september en oktober 1944 de volgende verzetsmensen en Joodse onderduikers gefusilleerd en begraven. Pas in oktober 1947 werden hun lichamen gevonden.

Herman van Coevorden	19 j.
Eduard Denneboom	54 j.
Bernardus Evers	32 j.
Jules Haeck	50 j.
Gerrit Hulsbeek	34 j.
Jannes Hulsbeek	25 j.
Jeanette Meijers-Spier	37 j.
Geert Schoonman	27 j.
Hedwig Wolff-Maschke	71 j.
Rika van Zuiden-ten Brink	50 j.
Hessel Zwarts	26 j.
Onbekende onderduiker	

Massa-executies op vliegveld Twente

Vanaf deze herdenkingsplek kijkt u uit op het voormalige, in de vroegere gemeente Weerselo gelegen deel van het vliegveld Twente. De Duitsers hadden het vliegveld tijdens de oorlogsjaren in bezit genomen en uitgebreid. Voor de mensen, veelal boeren, die hun boerderij of woning moesten verlaten voor deze uitbreiding was het een vreselijke tijd. Na de oorlog is gebleken dat het vliegveld ook een plek was om mensen te laten verdwijnen. Op 30 juli 1944 was het 'Niedermachungsbefehl' ingevoerd. Hitler bepaalde dat vanaf die datum alle vorm van rechtspraak kwam te vervallen en iedereen die zich schuldig maakte aan enig verzet zonder rechtspraak kon worden gedood. Gedurende september-oktober 1944 werden op het vliegveld meerdere mensen uit het verzet als ook Joodse onderduikers gefusilleerd om ze vervolgens in bomtrechters te laten verdwijnen. Om hoeveel personen het gaat is niet bekend omdat er nog steeds mensen worden vermist. Zij kunnen zijn weggevoerd naar de beruchte kampen, maar ook zijn gefusilleerd op het vliegveld. Naar aanleiding van een bekentenis van de opgepakte S.D.-leider Schöber is men in oktober 1947 op zijn aanwijzingen gaan zoeken op het vliegveld Twente. De aangewezen plek bevond zich in een uithoek van het vliegveld een eind van de Weerseloseweg. Het betrof een weiland ver weg van de gebouwen op het vliegveld. Deze plek was omgeven met ruïnes van door de geallieerden gebombardeerde onderkomens. Toeval was dat de plek waar de slachtoffers zijn gevonden niet in maart 1945 was gebombardeerd.

Zoektocht naar de lichamen

De Dienst Identificatie en Berging uit Amersfoort onder leiding van Kapitein J. Haverman is met behulp van peilstokken gaan zoeken. Aan de hand van de geur konden ze bepalen of er lichamen lagen begraven.

Deze Dienst werd later geholpen door mensen van de Illegaliteit die zorgden voor de afbakeningen en het graven van sleuven. De eerste lichamen die in een massagraf werden gevonden, waren van drie mannen en drie vrouwen.

Een onbekend slachtoffer

Vervolgens werden nog drie graven gevonden. Uiteindelijk werden er twaalf lichamen opgegraven en voor identificatie naar Amersfoort overgebracht. De kledingstukken waren nog goed te herkennen. De bevolking werd opgeroepen vermissingen en belangrijke kenmerken door te geven. Eén persoon kon niet worden geïdentificeerd, het was een mannelijk slachtoffer. Allen werden daarna overgebracht naar hun laatste rustplaats. Het onbekende slachtoffer werd begraven op de Rusthof te Amersfoort.

De plek op het niet toegankelijke deel van het vliegveld waar de slachtoffers werden gevonden

Op 27 september 1944 werden zes mensen gefusilleerd

De Joodse onderduikers Herman van Coevorden, Eduard Denneboom en Jeanette Meijers-Spier werden na verraad op 7 september door de S.D. opgepakt bij de familie Smienk aan de Spinnersweg 16 te Hengelo. De ook gearresteerde man van Jeanette raakte gewond en slaagde er in uit het ziekenhuis te ontsnappen.

Coevorden van, Herman

- Geboren 10-10-1924 te Rheden
- Overleden 27-09-1944 te Weerselo – 19 jaar
- Z.v. Maurits van Coevorden, textielagent, en Wilhelmina Rosette van Embden

Herman was enig kind. Het gezin verhuisde in mei 1938 vanuit Den Bilt naar de Noordsingel 178a te Rotterdam. Hij was tijdens de oorlog administratief medewerker bij de Joodse Raad. Zijn ouders waren ook ondergedoken, zij hebben de oorlog overleefd.

Begraven op de Nederlands Israëlitische Begraafplaats Toepad te Rotterdam. Joods monument te Rotterdam.

Denneboom, Eduard

- Geboren 06-04-1890 te Avereest
- Overleden 27-09-1944 te Weerselo – 54 jaar
- Z.v. Karel Denneboom, veehandelaar,
en Henriette Jette Weinberg
- Gehuwd rond 1925 met Felice Cohn

Eduard was één van de jongsten uit het gezin. Zijn moeder stierf toen hij vier jaar oud was, zijn vader overleed in 1906. Eduard woonde na zijn huwelijk met zijn vrouw in Wroclaw, Polen, waar hun drie kinderen werden geboren. Ze zijn later verhuisd naar de Waldeckstraat 38 te Enschede. Hij was handelaar in afval. Hun drie kinderen waren al eerder ondergedoken. Ze hadden afgesproken dat als ze werden opgehaald, degene die het dichtst bij de deur stond deze zou openen. De ander zou vluchten zodat er in ieder geval één ouder zou overblijven voor de kinderen. Zijn vrouw kwam op 26 maart 1943 in kamp Westerbork. Ze ging op 18 mei op transport naar het concentratiekamp Sobibor, waar ze kort na aankomst werd omgebracht. Hun kinderen Karl, Ruth en Ulrich hebben de oorlog overleefd, evenals zijn zus Sophia met haar gezin. Zijn zus Libertha met haar gezin en zijn zus Emma hebben de holocaust niet overleefd.

Begraven op de Nederlands Israëlitische Begraafplaats te Enschede. Joods monument en Stolpersteine te Enschede.

Meijers-Spier, Jeanette

- Geboren 26-02-1907 te Hengelo (Ov.)
- Overleden 27-09-1944 te Weerselo – 37 jaar
- D.v. Heiman Liefman Spier, koopman,
en Esther Posener
- Gehuwd in 1942 met Jacob Meijers, veehandelaar

Ze kwam uit een gezin met zes kinderen. In 1924 vertrok ze als winkeljuffrouw naar Leeuwarden, waar familie van haar vader een manufacturenzaak had. Daarna werkte ze als winkeljuffrouw bij de firma Rhee te Hengelo. Het gezin woonde aan de Dennenboschweg 37 te Hengelo. Haar vader overleed in 1929. Na haar huwelijk in 1942 woonde ze met haar man aan de Vordenseweg 8 te Hengelo, Gelderland. Dit was de geboorteplaats van haar man. Hij was veehandelaar. Ze hadden geen kinderen. Na hun arrestatie kwam haar man Jacob met een schotwond in het ziekenhuis, waaruit hij wist te ontsnappen. Jacob hertrouwde met de weduwe Clara van Leeuwen. Samen kregen ze twee kinderen. Haar broers Max en Abraham en hebben de oorlog overleefd. Haar moeder, haar broers Levi en Jacob en haar zus Johanna zijn omgekomen.

Begraven op de Nederlands Israëlitische Begraafplaats te Hengelo (Gld.), herbegraven op de Ned. Isr. Begraafplaats te Zutphen. Joods monument te Hengelo, Gelderland.

De onderduikers Hedwig Wolff-Maschke en Rika van Zuiden-ten Brink werden op 25 september 1944 bij de familie Groot Bramel aan de Rietmolenstraat in Enschede gearresteerd. De hier ook aanwezige man en zoon van Rika van Zuiden werden bij hun vluchtpoging doodgeschoten. Van het zesde slachtoffer is de identiteit nog steeds onbekend, ook is niet bekend waar hij is opgepakt.

Wolff-Maschke, Hedwig

- Geboren 20-01-1873 te Wielle, Duitsland
- Overleden 27-09-1944 te Weerselo – 71 jaar
- D.v. onbekend
- Weduwe van Sally Wolff

Hedwig woonde met haar man aan de Bentrötstraat 7a te Enschede. Samen kregen ze zoon Erwin, geboren in 1904 te Kielau. Ze kwamen uit het gedeelte van Duitsland dat vóór de oorlog tot Duitsland behoorde en nu tot Polen. Het is niet bekend wanneer ze naar Nederland zijn gekomen. Op hetzelfde adres woonde de familie Krzerni-Wolff uit Kielau, waarschijnlijk familie van haar man. Hij overleed op 09-03-1940 te Enschede. Haar zoon Erwin kwam op 3-5 oktober 1942 in kamp Westerbork. Hij ging op 23 oktober op transport en overleed op 31-08-1944 ergens in Midden-Europa. De familie Krzerni-Wolff heeft gedeeltelijk de oorlog overleefd.

Begraven: Nederlands Israëlitische Begraafplaats te Enschede.
Joods monument en Stolpersteine te Enschede.

Zuiden van-ten Brink, Rika

- Geboren 02-12-1893 te Denekamp
- Overleden 27-09-1944 te Weerselo – 50 jaar
- D.v. Izaak ten Brink, koopman, en Lisette Kleffmann
- Gehuwd in 1922 met Simon van Zuiden, banketbakker

Rika kwam uit een gezin met zes kinderen, haar vader overleed in 1916. Ze woonde met haar man en zoon aan de Kalandersstraat 34 te Enschede. Bij deze overval op hun onderduikadres werden haar man Simon en haar zoon Israël bij hun vluchtpoging doodgeschoten. Ook haar moeder, haar broers Dagoberd en Sigmond en haar zus Roza zijn omgekomen. Van de familie van haar man zijn de moeder, zijn broers Jozef en Izaak en zijn zus Agatha met hun gezinnen omgekomen.

Begraven op de Nederlands Israëliische Begraafplaats te Enschede. Joods monument en Stolpersteine te Enschede.

Onbekende onderduiker

- Overleden 27-09-1944 te Weerselo

Van deze onbekende man is niet alleen de naam onbekend. Ook over de plek waar hij is opgepakt en de omstandigheden is momenteel niets bekend. Hij werd samen met de vijf Joodse slachtoffers op 27 september 1944 op vliegveld Twente gefusilleerd en begraven. Mogelijk was ook hij een Joodse onderduiker. Hij kon niet worden geïdentificeerd. In een krantenbericht van 12 november 1947 werd door het hoofd van de Politieke Recherche Afdeling nog om Inlichtingen verzocht over dit slachtoffer, hetgeen helaas geen resultaat opleverde.

Begraven op de Gemeentelijke Begraafplaats Rusthof te Amersfoort.

Op 7 oktober werden twee verzetsmensen gefusilleerd

Haeck, Jules

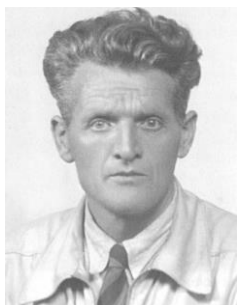
- Geboren 01-09-1894 te Croix, Frankrijk
- Overleden 07-10-1944 te Weerselo – 50 jaar
- Z.v. Jules Haeck en Alphonsine Lenfant
- Gehuwd met Hermina Gerharda Hendrika Jelten

Jules kwam in 1918 als kostganger bij de familie Dekema in Hengelo. In 1925 begon hij samen met Sietse Dekema de firma Dekema & Haeck, een groothandel in groente en fruit aan de Nieuwstraat 49. Deze heeft tot 1931 bestaan. Bij een familielid van Dekema leerde hij Manie Jelten kennen. Ze verhuisden in september 1933 samen naar de Parkstraat 120 te Arnhem, waar in januari 1934 de tweeling René en Iréne werd geboren. In november 1934 vertrok het gezin weer naar Hengelo, waar ze woonden aan de Berfloweg 115. Jules begon samen met Adriaan van Noort een groothandel in groente en fruit aan de Drienerweg 4. Dit pand werd door het bombardement van 7 oktober 1944 compleet vernield.

Jules was de leider van de pilotenlijn Haeck. Reeds in 1941 werd een beroep op hem gedaan voor de opvang van een ontsnapte Franse krijgsgevangene. Jules, zelf van origine uit Frankrijk afkomstig, beheerste natuurlijk als geen ander deze taal. Zijn familie woonde in Frankrijk. Jules deserteerde aan het eind van de Eerste Wereldoorlog uit het Franse leger en vertrok naar België. Toen had hij al aan ontsnapte gevangenen de helpende hand geboden en hij besloot dat weer te doen. De organisatie van Haeck wist tientallen gevluchte Franse krijgsgevangenen en geallieerde vliegers in zuidelijke richting door te sluizen. De route voerde onder andere langs Zutphen en Nijmegen om via Roermond in Echt te eindigen. Enkele onmisbare krachten uit zijn organisatie waren de distributie-ambtenaar Fons Gerard en de Bornse gemeenteambtenaar Piet van Dijk jr.

Deze mensen wisten onder meer bonkaarten voor de onderduikers te verschaffen. Ook waren ze door hun functie in staat de nodige papieren te organiseren. Haeck opereerde met zijn groep geheel zelfstandig. Wel onderhield hij contacten met de organisatie van kapitein Evert Lancker. Naar men aanneemt heeft Ria Hermans, de verloofde van Lancker, na haar arrestatie onder grote druk zijn naam genoemd. In de vroege ochtend van 4 oktober 1944 stopten twee overvalwagens aan de Berfloweg en stormden S.D.-ers de woning binnen. Hij probeerde nog via het dak te ontkomen, maar werd door een S.D.-er zijn arm geschoten en beseftte dat een verdere vluchtpoging zinloos was.

Begraven op de Algemene Begraafplaats te Hengelo. Hij werd postuum onderscheiden met de Bronzen Leeuw, het verzetshedenkingskruis en van de Amerikaanse regering De 'Medal of Freedom with Silver Palm'. In Hengelo werd de Jules Haeckstraat naar hem vernoemd. Hij staat vermeld op het Provinciaal monument te Markelo.

Hulsbeek, Gerrit Cornelis Hendrik

- Geboren 22-01-1910 te Lonneker
- Overleden 07-10-1944 te Weerselo – 34 jaar
- Z.v. Gerrit Cornelis Henrikus Hulsbeek, fabrieksarbeider, en Maria Johanna Krone

Het gezin woonde aan de Hessenweg 30 te Enschede. Gerrit was schilder. Hij heeft in de oorlogbelangrijk illegaal werk verricht voor de groep van kapelaan de Hosson. Ook zijn broer Jannes was bij deze groep aangesloten. De groep werd verraden. Gerrit werd eind september 1944 aan de Hessenweg opgepakt door zes S.D.-agenten onder wie twee Nederlanders. Ze brachten hem naar het gebouw van de S.D. aan de Tromplaan. Vandaar brachten ze hem naar de bunkers op het vliegveld. Ook zijn broer Jannes is later gefusilleerd. Hun moeder was in oktober 1946 overleden, een jaar voor de vondst van hun graven. Hun vader overleed in 1951.

Begraven op de R.K. Begraafplaats te Enschede, herbegraven op het Nationaal Ereveld te Loenen. Verzetsmonument en Stolpersteine te Enschede. Ook werd daar de Hulsbeekgaarde naar hen vernoemd.

Op 12 oktober werden twee verzetsmensen gefusilleerd

Beiden waren opgepakt bij boerderij Evers 'de Paus' te Hezingen, de boerderij was tijdens de oorlog een bolwerk van verzet. Naarmate de oorlog vorderde wisten steeds meer onderduikers de veilige haven bij Evers, ook wel 'De Paus' genoemd, te vinden. Er waren tijden dat zich in en om de boerderij op nauwelijks twee kilometer afstand van de Duitse grens wel 20 onderduikers tegelijk schuilhielden. Geallieerde vliegeniers, verzetsmensen, Joden en mensen die zich aan de 'Arbeitseinsatz' in Duitsland wilden onttrekken. Behalve als onderduikadres diende de boerderij ook als uitvalsbasis voor de vele wapendroppings die in de omgeving plaats vonden.

Op 6 oktober 1944 vond er onder leiding van een beruchte landwachter uit Ootmarsum een inval plaats. Hierbij wisten enkelen te ontkomen en werden meerdere mensen opgepakt, waaronder de controleur afwerpterreinen Geert Schoonman en de broers Bernard en Jan Evers. Geert en Bernard waren bij de schietpartij tijdens de arrestatie gewond geraakt en kwamen in het ziekenhuis te Oldenzaal terecht. Een bevrijdingsactie van het verzet mislukte. Jan Evers werd opgesloten in de gevangenis te Oldenzaal, waaruit hij kon worden bevrijd. Geert en Bernard werden daarop, zonder verdere verzorging, naar het vliegveld Twente overgebracht. Ook de ondergedoken familie Menco uit Almelo werd opgepakt. Vader Menco werd met zijn drie zoons doodgeschoten aan de voet van de Kuiperberg. Moeder en dochter werden weggevoerd, van hen is nooit meer iets vernomen. De verzetsman Chiel Ploeger werd door de landwachters over het hoofd gezien, hij heeft zich anderhalve dag op de hooizolder verstopt. Hij was eerder ternauwernood aan de dood ontsnapt bij de inval op Huize Lidwina. Een paar weken later werd hij alsnog gearresteerd en bij een vergeldingsactie op de Woeste Hoeve gefusilleerd.

Evers, Bernardus Johannes

- Geboren 09-09-1912 te Tubbergen
- Overleden 12-10-1944 te Weerselo – 32 jaar
- Z.v. Gerardus Evers, landbouwer,
en Maria Hendrika Busscher
- Verloofd met Annie Smellink

Het gezin Evers woonde met hun elf kinderen aan de Pausweg 7 te Hezingen. Bernard was schilder. In 1933 had hij kortstondig een relatie met Aleida Frons, uit deze relatie werd Riet Frons geboren. Na de overval werd de boerderij door de landwachters leeggeroofd. De familie Evers kwam pas in mei 1945 weer terug op de boerderij.

Begraven op de R.K. Begraafplaats te Vasse.

Schoonman, Geert (Rooie Geert)

- Geboren 31-08-1917 te Wormerveer
- Overleden 12-10-1944 te Weerselg - 27 jaar
- Z.v. Antoon Johannes Fredericus Schoonman, olieslager, en Cornelia Allegonda Brandsma
- Verloofd met Bertha Kempers

Geert was commies en verzetsstrijder. Tijdens de strijd om de Grebbeberg was hij sergeant bij de Verbindingsdienst Genie. Na de capitulatie van het Nederlandse leger werd hij aangesteld als grenscommies te Glanerbrug. In januari 1941 ontmoette hij hier Johannes ter Horst die reeds volop in het verzetswerk zat. Ook Geert raakte betrokken bij het verzet, eerst bij de hulp aan uit Duitsland gevluchte Franse krijgsgevangenen, later ook voor Joden en neergeschoten geallieerde piloten. Begin oktober 1942 werd hij overgeplaatst naar Zundert. In december 1943 liet hij zich weer overplaatsen naar Twente en vestigde zich bij zijn verloofde Bertha. Ze woonden op de Hölterhof aan de Hölterhofweg 327 te Enschede, beiden speelden een belangrijke rol in het verzet.

Geert zette zijn verzet voort als lid bij de Knokploeg Enschede, waarvan Johannes ter Horst de leider was. Hun verzetsgroep voerde meer dan 50 gewapende acties uit, waarbij niemand werd gearresteerd of gedood. Geert Schoonman was actief betrokken bij de bevrijding van onder andere Frits de Zwerver uit de Koepelgevangenis te Arnhem op 11 mei 1944 en de bevrijding van 54 gevangenen uit het Huis van Bewaring te Arnhem op 11 juni 1944. Ook nam hij deel aan de bevrijding van twee ter dood veroordeelden - waaronder verzetsman Piet van Dijk jr. - uit het Huis van Bewaring te Almelo op 22 maart 1944. Toen Johannes in juni 1944 de leiding kreeg over de Knokploegen van Oost-Twente, volgde Geert hem op als leider van de K.P.-Enschede.

Johannes ter Horst werd op 22 september 1944 opgepakt en de volgende dag door S.D. chef Schöber doodgeschoten. Ze waren tot aan hun dood onafscheidelijk.

Op verzoek van zijn vader werd middels een uitspraak van de rechtbank te Almelo het overlijden correct in Weerselo geregistreerd. Het gedeelte van het vliegveld waar hij gevonden werd, behoorde toen tot de gemeente Weerselo. Geert werd op 1 november 1947 onder grote belangstelling begraven op de Algemene Begraafplaats te Zaandam. Hierbij waren veel Twentse verzetsmensen en ook de familie Evers aanwezig. De rouwdienst stond onder leiding van de door Geert uit Arnhem bevrijde dominee Slomp, alias 'Frits de Zwerver'.

Herbegraven op het Nationaal Ereveld te Loenen. Postuum onderscheiden met het Verzetskruis. Vermeld op het verzetsmonument te Zaandam en Provinciaal Verzetsmonument te Markelo. Stolperstein te Enschede. In 2019 verscheen het boek 'Helden sterven jong' - Een familieverhaal over een verborgen verleden in de Tweede Wereldoorlog - door Anne Vera.

Op 19 oktober werden twee verzetsmensen gefusilleerd

Hulsbeek, Jannes

- Geboren 09-09-1919 te Enschede
- Overleden 19-10-1944 te Weerselo – 25 jaar
- Z.v. Gerrit Cornelis Henrikus Hulsbeek, fabrieksarbeider, en Maria Johanna Krone

Het gezin woonde aan de Hessenweg te Enschede. Jannes was fabrieksarbeider, sinds kort woonde hij als kostganger aan de Reudinkstraat 32. Hij was aangesloten bij de verzetsgroep van kapelaan de Hosson. Jannes werd eind september 1944, kort na de arrestatie van zijn broer Gerrit, opgepakt aan de Reudinkstraat en naar het gebouw van de S.D. aan de Tromplaan gebracht. Hier werd hij langere tijd vastgehouden en verhoord in de hoop dat hij meer over de verzetsgroep zou verraden. Vandaar brachten ze hem later naar de bunkers op het vliegveld. Ook zijn broer Gerrit werd hier gefusilleerd. Hun moeder was in oktober 1946 overleden, een jaar voor de vondst van hun graven. Hun vader overleed in 1951.

Begraven op de R.K. Begraafplaats te Enschede, herbegraven op het Nationaal Ereveld te Loenen. Verzetsmonument en Stolpersteine te Enschede. Ook werd daar de Hulsbeekgaarde naar hen vernoemd.

Zwarts, Hessel

- Geboren 24-04-1918 te Doesburg
- Overleden 19-10-1944 te Weerselo – 26 jaar
- Z.v. Auke Zwarts, fabrieksarbeider,
en Elisabeth Hermans

Het gezin woonde aan de Eekmaatstraat 83 te Glanerbrug. Hessel was de oudste van de drie kinderen. Hij werkte evenals zijn vader bij spinnerij Rolinck in Burgsteinfurt. Hij had zich, evenals de broers Hulsbeek, aangesloten bij de verzetsgroep van kapelaan de Hosson van de St. Jacobuskerk te Enschede. Deze richtte een knokploeg op die opereerde onder de naam 'Prins Bernard'. Hessel werd op 13 oktober 1944 gearresteerd. De vriendin van één van de leden kreeg een relatie met een Nederlandse S.D.-er en verraadde de groep. De gearresteerde kapelaan de Hosson werd op 31-10-1944 in Gronau doodgeschoten.

Begraven op Doodenzorg te Glanerbrug,
herbegraven op het Nationaal Ereveld te Loenen.
Verzetsmonument en Stolperstein te Enschede.

Onbekende en nog vermiste oorlogsslachtoffers

We gaan verder met de zoektocht naar de identiteit van het onbekende slachtoffer. We zijn ons ook bewust van de nog vermiste oorlogsslachtoffers uit Twente. Mochten er nieuwe gegevens beschikbaar komen die betrekking hebben op de beschreven vindplek op het vliegveld en/of de naam van het onbekende slachtoffer bekend zijn, dan zal deze herdenkings-plek worden aangevuld met deze namen of naam.

Hoe kwam de herdenkingsplek tot stand

In juni 2019 belde iemand van de Heemkunde Oalde Gemeente Weersel met Benno van Helden, de schrijver van het boek 'De Lijst van Haeck'. Na afloop van dit gesprek vroeg Benno: "weten jullie als Heemkunde wel dat er op het toenmalige Weerselose deel van het vliegveld in de oorlog 12 mensen gefusilleerd zijn?" Nee.... Dat wisten we niet.

In 2015 is door de werkgroep Herdenken van de gemeente Dinkelland een monument onthuld met de namen van alle toen bekende oorlogsslachtoffers. Daarbij was Geert Schoonman als enige slachtoffer genoemd. Hij was in de gemeente Weerselo ingeschreven als overledene. Na het nodige speurwerk bleek dat de andere slachtoffers zijn ingeschreven in de gemeente Enschede, terwijl ze wel op Weerselo's grondgebied zijn gevonden.

Contact met Adrie Roding

Adrie is oud-archivaris van de gemeente Enschede én kenner van het vliegveld. We hebben hem benaderd om ons te helpen met het onderzoek naar deze 12 personen. Hij bevestigde de vindplaats binnen de gemeente Weerselo. Een later gevonden schets van de gevonden graven bevestigde dit nog eens.

Bezoek aan de liquidatie- en begraafplek

Begin 2020 hebben we een bezoek gebracht aan de liquidatie- en begraafplek die ligt binnen het afgesloten deel van de Technology Base. Onder leiding van Adrie Roding en de gastvrijheid van de Technology Base was dit indrukwekkende bezoek mogelijk.

Een herdenkingsplek

Onder de indruk van het bezoek en vooral de verhalen rond de slachtoffers is besloten om hiervoor een monument op te richten, zodat dit gebeuren en de slachtoffers niet worden vergeten. Een plek waar familieleden kunnen terugkeren en anderen kennis kunnen nemen van hetgeen gebeurd is. Samen met een afvaardiging van de familie, het Oranje Comité Deurningen, en leden van de Heemkunde en Oorlogsdodendinkelland, is gezocht naar een juiste plek en overlegd over de uitvoering van de herdenkingsplek. De familie Boers stelde een stukje grond ter beschikking, een overeenkomst werd gemaakt, de vergunning aangevraagd en alles werd zorgvuldig uitgezocht en uiteindelijk geplaatst.

De onthulling

Door de corona was het niet mogelijk eerder een datum te kiezen voor de onthulling. We hebben veel familieleden en betrokkenen daarvoor benaderd. Helaas zijn er, behalve van Eduard Denneboom, geen nabestaanden gevonden van de Joodse slachtoffers.

Op 8 oktober 2021 om 15.00 uur was de onthulling, waarna dit boekje werd uitgereikt als herinnering aan deze gebeurtenis.

Meer informatie vindt u op www.heemkundeweerselo.nl en www.oorlogsdodendinkelland.nl

De herdenkingsplek en de onthulling zijn tot stand gekomen met dank aan de volgende sponsoren

Rabobank Centraal Twente

Technology Base, Enschede

Gemeente Dinkelland

Stefan Groeneveld Natuursteen Vasse

Berghorst Dranken BV Hengelo

Notariskantoor Ledeboer Hengelo

Gelissen Belastingadviseurs Enschede

Dashorst Installatietechniek Saasveld

En met medewerking van

Familie Boers, Lonneker

Adrie Roding

Nijdeken Graveer- en Freestechniek BV Hengelo

Landschapsadvies- en Onderhoudsbedrijf Welhuis BV

Routenetwerken Twente

Focus Print & Druk

Twente FM

**Namens de werkgroep
bestaande uit**

Eddie Hansté

Jos Vrerink

Mariët Blokhuis

Henk Scholten

Janneke Brummelhuis

Maria Löbker-Ribbert

